

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

PIK LVIII Ч. 13. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 18-го СІЧНЯ 1950.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

No. 13. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 18, 1950. VOL. LVIII.

ТРИ ЦЕНТИ в Злуч. Дер. Америки ПЯТЬ ЦЕНТИВ За кордоном

Тел. „Свобода“: В'єрдж 4-0307 — 4-0257 Тел. У. Н. Союз: В'єрдж 4-1016

THREE CENTS in the U.S. of America FIVE CENTS Elsewhere

ВЕРХОВНИЙ СУД ПІДТРИМУЄ ПРАВО ДЕПОРТАЦІЇ НАТУРАЛІЗОВАНИХ ГРОМАДЯН

Вашингтон, 16 січня. — Верховний суд більшістю голосів 4 супроти 3, вирішив, що генеральний прокуратор: 1. може депортувати чужинців, засуджених за злочин, хоч би вони навіть були натуралізованими американськими громадянами; 2. може не допустити до Америки жінку американського воєнка, якщо вона становить небезпеку для країни.

Оба рішення оперті на практичних випадках. Генеральний прокуратор дав наказ депортувати зі Злучених Держав Отта А. Вілломейта, колишнього провідника німецько-американської організації, звісно під ім'ямем „Джержман-Америкен Бунд“. Вілломейт, разом з іншими провідниками цієї організації, був свого часу засуджений на сім років тюрми за те, що підготував змову, як добувати й передавати Німеччині й Японії тайні військові документи для поразки Росії. Вілломейт признався до вини в 1942 р. Він був видавцем органу Бунду, приїхав з Німеччини в 1925 р. і в 1931 став американським громадянином. В 1944 р. йому відібрано громадянство тому, що він дістав його підступно. У 1946 уряд депортував його як небезпечного чужинця. Другий подібний випадок був з Рішардом Ахенліхсом, власником ресторану в Нью-Йорку, в якому сходилися німецькі агенти. Він був засуджений як нересторований чужинний агент, позбавлений громадянських прав і висланий до Німеччини. Третя справа відноситься до німки Еллен Кнафф, яка вийшла за американського воєнка в Франкфурті, у Німеччині.

ПРЕЗИДЕНТ ДОМАГАЄТЬСЯ КОНТРОЛЮ УРАДУ НАД ПРОДУКЦІЄЮ ГУМИ.

Вашингтон. — Президент Труман звернувся до конгресу дати йому право контролю над продукцією й орудуванням штучних гумових матеріалів на найближчих десятих років, на випадок крайньої необхідності. Це мала б бути така контролі, яка існувала за минулої війни. Попередній закон в цій справі вигас в 1948 р.

ДЕНГАМ ЗА ЗАБОРОНУ ВУГІЛЬНИХ СТРАНКІВ.

Вашингтон. — Роберт Н. Денгам, голова бюро генерального дорадника в Красній Раді Робітничих Відносин, рішився звернутися до федерального суду за домаганнями, щоб покласти до відповідальності Джана Л. Луїса і майнерську юнію за нелад у страйковому русі в теперішньому часі. Якщо Вільям Дім не вміється в цю справу, вона появиться в суді впродовж біжучого тижня.

До приписаних жалоби причинилося положення серед майнерів. Від кількох днів „літаючі пікети“ обидять шість стрейтів і виганяють з роботи майнерів, які являються до роботи. Аж 70,000 вуглекопів опинилося без праці внаслідок такого насильства, а юнія стратила контролі над ними. Підприємці відмовляють вуглекопам кредити в своїх крамничках під замітом: „Нема праці, нема кредиту“. Головним осередком копальняного владу є околиця Пінтсбурга.

УРЯД ЗАСЕКВЕСТРУВАВ ФАБРИКУ ЗА ПОБОРИ НА СУСПІЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

Нью-Йорк. — Незвичайний крок зробило бюро федеральних податків, щоб спонукати підприємця до передавання федеральному скарбові податків і оплат на суспільне забезпечення, яке підприємець побирає від робітників при виплаті платні. За призначення й передавання скарбові федеральні належності бюро засеквеструвало фабрику Алфреда Бунарда в Лонг-Айленді Сіті під Нью-Йорком. Урядовець з податкового бюро прийшов до фабрики і там прибив на кожній машині та іншим статку напис: „Забрано колектором федеральних податків на підставі варту колектора Джозефа Марсела“. Після того відітало електрику і замкнуло двері фабрики.

ПРОКУРАТОР ПОКИНУВ ДОКАЗИ У ПРОЦЕСІ ПРОТИ БРИДЖЕСА.

Федеральний прокуратор, який переводив в процесі проти Гері Бриджеса у Сан-Франциско, несподівано заявив у суді, що „уряд скінчив“. Це викликало гостру лаяку адвоката оборони проти прокуратора Джозефа Донована. Адвокат Вінсент Галліган, закинувши йому підступну тактику і назвав його заступником генстера з ньюйорського пісвіту, Френка Костело і заступником одного з „п'ятивідсотковців“, Джана Маррагона. Донован прохав суддю Джорджа Гарріса взяти його в оборону перед нечуваними нападками адвоката. Суддя звернув увагу присяжних суддів, що перепалка між адвокатами не має місця в суді і не повинна мати впливу на рішення. Бриджес обвинувачений в кривоприсязці при вибиранні громадянських паперів, коли то він заявив, що не належить до Комуністичної партії. Прокуратор доводить, що Бриджес був комуністом ще перед тим. Оборонці приготувалися дати відправу новим свідкам прокуратора, а між тим мусять поставити вже своїх свідків.

ПРЕЗИДЕНТ „ФАРМЕРОМ ПРИ ВЕЛИКІЙ РОБОТІ“.

Вашингтон. — Президент Труман сказав жартом на обіді урядовців Банку Федеральних Резерв, що „я не маю рогів і банкири не мають причини боятися моїх плянів, а моя відповідальність за долю країни покривається з відповідальністю банкірів“. Перейшовши до правого тону у своїй промові, Труман висловив свою роль в господарстві країни. Він заявив, що він змагає до „миру в світі, світового добробуту і добробуту всього народу“. — Закінчив свою промову, він сказав, що він є „тільки фермером з Мисури, який не має щастя і тому мене перекинуло на велику роботу“.

ЗА ВІДЛОЖЕННЯ ВИРОБУ НОВОЇ АТОМОВОЇ БОМБИ ДО НОВИХ ПЕРЕГОВОРІВ

Вашингтон, 16 січня. — Високі урядовці, включаючи й президента Трумана, щоб він зробив ще одну спробу заключити угоду в справі атомової бомби з Советами, заки Америка почне виробляти нову, страшнішу, атомову бомбу ніж теперішня. Нова бомба мала б бути вироблена з атому водня (гідрогену) і вона була б тисячу раз сильніша ніж бомба, яку продукують з атому урану. Дейвід Ліліентал, голова Комісії Атомової Енергії, належить до групи урядовців, які стоять за відновлення переговорів з Росією. Мабуть тому президент Труман прохав Ліліентала відложити виконання своєї резигнації з головодства в комісії, щоб можна його вжити як знавця в міжнародних переговорах. Коли б таку конференцію скликали, тоді прийшла б на чергу ціла низка питань про заборону зброї, яка ширить масове знищення людей. Президент Труман має виявити своє становище в цих справах вже незабаром.

ДВОСТОРОННІ УМОВИ В СПРАВІ ПОСТАЧАННЯ ЗБРОЇ ДО ЄВРОПИ

Вашингтон. — Двосторонні умови з вісьмама країнами, приналежними до Північно-Атлантичного Оборонного Пакту, в справі постачання зброї, виготовлені і мають бути підписані найближчого тижня. Постачання зброї мало початися в грудні м.р., потім відложили цю справу до січня, а далі рішили, що треба заключити обосторонні умови між Америкою й кожною державою, яка хоче користатися з готової зброї й амуніції, що тепер замагаються в Злучених Державах, вартості біліона доларів. Труднощі робить тільки Англія, яка має свої спеціальні застереження. Переговори з Канадою ще не викінчені. Щойно приїхали канадські делегати до Вашингтону для складання точних умов. Надіються, що конференція покінчиться за два дні.

ДОПИТИ АЧЕСОНА В СПРАВІ КИТАЮ ВІДЛОЖЕНІ

Вашингтон. — Сенатор Джордж В'єнв'єр, що допити секретаря стейту Діна Ачесона в китайській справі почнуть наступного тижня. Хоч республіканці натискають на якнайшвидшу акцію, то неможливе це виконати якості, бо є інші пильні справи на денним порядку комісії закордонних відносин. Крім того з Китаю приходять нові вісті і їх треба взяти під увагу при виясненні положення.

ВИЩА ЦІНА НА КАВУ ОБНІЖУЄ БРАЗИЛІЙСЬКІ ДОВГІ

Нью-Йорк. У грудні зменшилися бразилійські довги в Злучених Державах на 18 мільйонів доларів внаслідок підвищення цін на бразилійську каву і її контролі при експорті до Північної Америки. Це можна завважати в розрахунках бразилійського кредиту в Банку Федеральних Резерв, де впривертують грошеві побори п'ятнадцяти великих ньюйорських банків. Увесь бразилійський довг зменшився з \$115,000,000 до \$97,000,000.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ В НЬО ЙОРКУ АКТИВІЗУЄТЬСЯ

Нью-Йорк, 17 січня. Новостворений в Нью-Йорку Літературно-Мистецький Клуб поступово розгортає вже свою систематичну роботу. В четвер 12-го січня відбулися сходні письменики, на яких обрано Бюро Секції в складі: Людмила Івченко, Вадим Лесик та Іван Керницький. Намічено план праці на біжучий і наступний місяці. В найближчий четвер, 19 січня, відбудеться ввечір 7:30 ввечері в домі Т-ва Б. Войків при 101 Евено „А“, 1. пов. обговорення виставленої минулої суботи і неділі Театр-Студію Гірняка п'єси М. Понеділка „За двома зайцями“. До участі в цьому Секція запрошує всіх своїх членів та прихильників мистецтва.

СОВЕТСЬКЕ РАБСТВО ДЛЯ РОБІТНИКІВ В КРАЇНАХ САТЕЛІТІВ

РОБІТНИКАМ ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ ЗМІНЮВАТИ МІСЦЕ ПРАЦІ ТА ВСТАНОВЛЯЄТЬСЯ НОРМИ

Відень, 17 січня. Вслід за цілим рядом введених вже „соціалістичних порядків“ советського невільництва, країни советських сателітів в останньому проголосили основний невільничий закон теж для робітництва, забороняючи їм змінювати місце праці та встановлюючи постійно збільшувани „норми продукції“. В Мадяріщині, Болгарії і Румунії та частинно вже теж в Чехословаччині робітник не сміє змінити місця праці і порушення тих постанов катртиметься подібно як в Советському Союзі. Рівночасно ведеться сильна пропаганда за розгортанням „соціалістичних змагань“ і „стахановщини“. Заповідається, що протягом цього року система виробничих норм буде введена в цих країнах вже теж в сільському господарстві. Інтересно, що з нагоди 70-тих уродин Сталіна в цих країнах підганяли робітників до „вшанування“ тої річниці окремими „виробничими досягненнями“. Хто з робітників справді останніми зусиллями дав більше продукції, її встановлено йому теж за „норму“, яку він повинен виробляти кожного дня.

СОВЕТСЬКИЙ АМБАСАДОР ВЕРНУВСЯ ДО ТЕГЕРАНУ.

Тегеран, Іран, 17 січня. Після дев'ятих місяців неприязності, советський амбасадор Іван Саджиков вчора знову вернувся до столиці Ірану. Його привітала місцева советська колонія та представники советських сателітів.

ВИБОРИ ПРИЧИНЮЮ НОВОЇ ЕКСПЛУАТАЦІЇ В СОВЕТАХ.

Москва, 17 січня. — Заповіджені вже на березень „вибори“ до Верховної Ради СРСР ціла советська преса використовує тепер знову до ще більшої експлуатації 200 мільйонів советських невільників. В пресі повно закликів, щоб ці нові виборчі комедії зустрічати

ЕСПАНСЬКО-СОВЕТСЬКІ ПЕРЕГОВОРІ

Мадрид, 17. січня. — Зі звичайно добре поінформованих джерел заявляють, що висланники ген. Франка в Парижі і Кайро ведуть від деякого часу інтензивні переговори зі советськими дипломатами в справі торговельного договору на багато мільйонів доларів. За советське збіжжя Еспанія платила б масовим постачанням своїх вин, вовни та олівних олій. Стверджується, що Еспанія вже кілька місяців тому почала безпосередню торгівлю зі советськими сателітами. В дні 3-го листопада м.р. з Еспанії вислано до Чехословаччини неназвану кількість корку, а в грудні вислано перших 3,000 галлонів олівнього олію.

СЕН. БІРД ПРО ВИГЛЯДИ НА ВІЙНУ З РОСІЄЮ

Нью-Йорк. — Сен. Гері Ф. Бірд з Вирджинії, промовляючи на обіді Інституту Великої Продажу в готелю Нью-Йоркер, виявив наставлення департаменту стейту в справі війни з Росією. Підчас своїх відвідин в департаменті сенатор почув, що „нема причин боятися війни з Росією“.

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР НА ІНАВГУРАЦІЇ ПОСАДНИКА БОСТОНУ

Бостон. (П.М.) — На інавгурації мейора міста Бостону в урочистій частині приймав участь український чоловічий хор „Кобзар“ під управою п. Жилихівського. Хор відспівав американський гимн. Новобраний посадник м. Бостон, Джим В. Гайнес, склав присягу на вірність державі, стейтові і місту. Після цієї урочистості хор відспівав ще дві пісні: Франкового „Ковалів“ і „Верховини...“. Поважна публіка, зібрана у кілька тисяч на урочистість, серед якої займали місце високі представники держави, стейту і міста, нагородила співаків рисними оплесками. Це перший випадок в історії Бостону, що на таку урочистість запрошено українських співаків. З хором „Кобзар“ мр. Гайнес познайомився в час виборів. Він загостив до домівки місцевого Українського Народного Дому, щоб виголосити перед українцями свою передвиборчу промову. В цей час хор перепробував і саме співав Франкового „Ковалів“. Пісня дуже припала йому до серця. Мр. Гайнес висловив своє задоволення пісню і співом хору та пообіцяв, коли його виберуть — він запросить хор на свою інавгурацію. Він дотримав слова. Українська пісня здобула розголос серед поважної американської громадськості.

новими „виробничими перемогами“ та виконувати і перевищувати з тої нагоди каторжні п'ятирічні перед часом.

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ФРАНЦУЗЬКО-НІМЕЦЬКЕ НЕПОРОЗУМІННЯ В СПРАВІ СААРЩИНИ

Франкфурт, Німеччина, 17 січня. — Не зважаючи на всі заходи не тільки заінтересованих безпосередньо Франції і Німеччини, але й інших західних союзників, започаткувати політичний курс, що став би базою майбутньої французько-німецької приязні, яку вважалося за передумову європейського об'єднання, противорічності між обома країнами в останньому почали загострюватися, цим разом в справі Саарщини. З кінцем минулого тижня французький міністер закордонних справ, Роберт Шуман, відвідав столицю нової Західної Німечки Федеративної Республіки, Бонн, та відбув наради з німецьким канцлером Аденауером. Шуман заявив тоді, що Франція з рішучою проти будь-яких рішень в нїмєцьких територіальних справах перед підписанням мирного договору. Аденауер зі свого боку теж не багато говорив, навіть в актуальній тепер справі Саарщини, яку Франція виключила в свою господарську систему та заключує тепер на 50 років контракт зі саарською вуглевою промисловістю. Шуман в Бонні заявив, що ці контракти можуть бути неідейні, якщо так постановлено в майбутньому мирному договорі. Д-р Аденауер тепер, після візиту Шумана, зі свого боку заявив, що Франція не має права заключувати будь-яких договорів зі Саарщиною в справі вугілля, бо західні союзники, між ними й Франція, погодилися, що вся власність колишнього Райху переходить тепер на власність республіки, отже тим самим і копалині вугілля в Саарщині. Противорічності на цю тему продовжуються та використовуються пропагандивно, що становить серйозну перешкоду для налагодження французько-німецької приязні. Британія і Злучені Держави з помітним неспокоєм спостерігають такий розвиток, посередньо рекомендуючи відповідний компроміс у цій спірній справі.

ЮГОСЛАВИ КРИТИКУЮТЬ СОВЕТСЬКУ АКЦІЮ В РАДІ БЕЗПЕКИ.

Београд, 17 січня. — Югославська преса гостро критикує советську акцію в Раді Безпеки в справі Китаю, стверджуючи, що демонстративний вихід советського представника зі засідання Ради не був подиктований інтересами китайської „народної демократії“, тільки вузькими інтересами Москви.

СОВЕТІ ТИ ПЕРЕДАЮТЬ ГЕШТАПОВІ КОНТРОЛЮ КОНЦТАБОРІВ В НІМЕЧИНІ.

Берлін, 17 січня. — Советський командант в Німеччині, ген. Василь Чуиков, проголосив, що всі концентраційні табори в Східній Німеччині, зі загальною кількістю 29,649 арештантів, тепер переходять під німецьку контролі. Ці рішення видано після того, як Совети зорганізували там вже місцеве НКВД у формі „народної поліції“, сформоване переважно з був. гештапівців.

ПОЧАЛИСЯ ПРЕЗИДЕНТСЬКІ ВИБОРИ У ФІНЛЯНДІ.

Гельсінкі, 17 січня. — Вчора почалися у Фінляндії перші від 1937-го року „нормальні“ вибори на президента. Фінці вибирають насамперед 300 виборців, які з черги в дні 15-го лютого мають вибрати президента, каденція якого триває шість років. Теперішній президент Паасікві, хоча має вже 80 років, кандидує знову і вважається, що він має найбільші можливості перевибору.

ПРОГРЕС В ПІДГОТОВЦІ НОВОГО УРАДУ ІТАЛІЇ.

Рим, 17 січня. — Ачільде де Гаспері, іменованний знову прем'єром після резигнації минулого четверга, поінформував сьогодні президента країни про нові успішні заходи створити знову коаліційний уряд. Він висловив надію, що до нового уряду увійдуть ті самі чотири партії що були в попередній коаліції.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate or postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодинокі числа три центи.		Three cents a copy.	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакції не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ДОМАГАЮТЬСЯ ПОЛІТИКИ ТВЕРДОЇ РУКИ

Чергове провокативне поведіння китайського червоного уряду, себто загарбання консульського будинку Злучених Держав в Пейпіні, що повинен би бути під дипломатичною охороною, вивів з рівноваги вже навіть Діна Ачесона, секретаря стейту, що то всіх збиває до спокую і рівноваги у відношенні до подій в Китаю. Негайне зарядження департаменту стейту, щоб покинули Китай усі американські дипломатичні урядовці, вказує наглядно, що відносини між Злученими Державами і червоним Китаєм увійшли в критичну фазу. Тайна конференція Ачесона з Сенатською комісією для справ закордонних у справі Китаю тільки підтверджує це критичне положення. Знов домагання певних кол американського громадянства, щоб Ачесон уступив за становища секретаря стейту, вказує, як дуже обурений американський нарід дотеперішню уступчивість уряду китайським комуністам, яка тільки заохочує їх до щораз більшого зневаги Америки перед китайцями та всіма азіатськими народами.

Що саме спонукає китайських комуністів так реагувати на американську угоду політику в Китаю, знає хіба Мао в Москві. Бо ж Сталін диктує, Мао слухає, а в Китаю виконується. Те, що сталося в американським консулом у Мукдені й те, що діється тепер у Пейпіні і буде діятися у всіх містах Китаю і Азії взагалі, де тільки комуністична влада загарбає владу, було, є і буде на приказ Москви, чи за її директивами.

Москва буде понижувати Злучені Держави в очах азіатів, щоб таким чином витворити в них переконання, що не Америка є наймогутнішою державою в світі, а Советський Союз та, що Америка боїться Москви, а не Москва Америки. Є це психологічна підготовка Кремля на випадок війни з Америкою, а вона може зачатися в Азії. Але навіть й тепер, коли вся Америка обурена на китайських комуністів і відчувала таку глибоку зневагу, яку довго поаматас, ще далі піднімаються голоси перестороги, щоб не дати себе комуністам спровокувати і не зробити щось таке, що спричинило б війну. Так сильне наставлення американського народу до миру! Навіть ті, що називають американську політику зглядом комуністичного Китаю „політикою боягузів“, боїться американської мілітарної інтервенції в Формозі, бо вона могла б викликати третю світову війну. З одного боку вони сильно критикують Ачесона та уряд за угодовість та безплановість у відношенні до червоного Китаю, а з другого боку самі боїться, щоб одногостріше дипломатично-мілітарне потягнення не спричинило нової війни. Проте події розвиваються в Китаю та Азії в такий спосіб, що Злученим Державам приходить зривати навіть консульські зносини з територіями, які займають комуністи. Подібне стається уже теж і з іншими державами, як от з Францією та Голандією, яким комуністи теж забрали їхні дипломатичні посілости.

В Америці уряд завжди оглядається на нарід і висловлює пильно публічну опінію, заки рішиться на якийсь радикальний крок. Ця публічна опінія тепер уже виразно домагається ясної й твердої політики зглядом комуністичного Китаю й нової московської агресії в Азії. Теж престиж та інтереси Америки вже поважно загрожені. В таких випадках, звичайно, Вашингтон вміє показати теж і тверду руку.

ВІДЧУЖЕНІ ДІТИ

Відчуження дітей від батьків це таке явище в Америці, на яке виховники постійно звертають увагу. Та коли мова про американців різнонаціональних груп, які осідають як іммігранти в Новім Світі, то це явище вважається майже — природним. Воно особливо впадає в вічі кожному європейцеві, який приїждить до Америки, прямо тому, що получене з відчуженням від мови, культури, звичаїв, традицій, а часто теж і від релігії своїх батьків. Такий новоприбулий не може, наприклад, надивуватися, як це могло статися, що навіть діти громадських діячів не йдуть слідом своїх родичів і не вживають їхньої рідної мови, не бувають на рідних імпрезах, не одушевляються гнітими їхньої нації, чи взагалі не інтересуються країною, з якої прийшли їхні предки. З точки погляду новоприбулих ці діти „винародовилися“, а властиво „звихнулися“. Слово „звихнені діти“ вживалося в Європі на означення таких дітей, які не пішли утертим шляхом, а шукали в житті чогось іншого ніж те, що творило підставу нормального життя й діяння.

В американських умовах життя кожне перше американське покоління мусить пережити процес „звихнення“. А це завважує самі батьки в таких моментах, коли приходиться пошанувати їхню традицію. Такі загальні свята, як українське Різдво, або Великдень, дають повно нагоди до помінен у цій справі. Це свята, з якими звязані споконвічні звичаї й обряди і яких нарушення вважається за гріх і тому легковаження їх збоку молоді спричиняло завжди поважні турботи старшій генерації. Боляче відчувалася відсутність молоді на таких концертах, як у честь Шевченка або на Листопадовому святі. Недавно тільки хористи і одишники зпосеред української молоді приходили на такі імпрези. Це загальнозвісні факти, хоч треба признати, що останніми роками вже сама молодь береється, тут і там, за різні культурні вистави, що є значним поступом.

Проаналізувати ці явища й найти для них відповідну раду, дуже важко. Спроби роблені вже не раз і в тому напрямі. Можливо, що з приходом свіжих інтелектуальних сил можна буде зробити в цій ділянці і щось більше. Яка це складна справа з дітьми в Америці, пізнали найкраще по тім, що пише про виховання своїх синів п-ні Еліно́р Рузвельт, вдова по президенті Френкліні Д. Рузвельті. Про її синів часто писали і ще пишуть газети при нагоді частин розвідів чи різних фінансових трансакцій. Тепер деякі журналісти витягають наверх різні промахи синів великого батька. Мабуть на вияснення не завжди правильної поведінки синів пані Рузвельт у своїй недавно виданій книжці „Оце є тямлю“ („Dis Ай Ремембер“) заторкнула домашнє життя своєї родини і привертнула багато уваги відношенню синів до матері та батька. Вона розкриває наставлення батька до синів і пише, що її чоловік, Френклін, зовсім не займався вихованням дітей, держачись модерної засади, що діти повинні змалку привикати до самостійності і виробляти собі самі свій характер і світогляд. Френклін робив це теж із спротиву проти цього виховання, яке він самий дістав від своїх батьків, а яке він таврував як невірнє. Йому так дошкулило обмеження його родичів у дитячій віці, що він рішився дати якнайповнішу волю своїм дітям. Діти користали з батьківської системи і справді самі давали собі раду як могли. Коли ж часом сини, підо впливом матері, хотіли йти до батька за радами, Френклін назначував розмови своїм дітям цілком так, як назначував конференції постійним особам, що хотіли погладити якусь справу.

Раз підчас такого побачення з батьком у Білому Домі один син переповідав батькові свої особисті клопоти і хотів засигнути в нього поради. Та батько був вайняний увесь час читанням якогось документа. Як син скінчив своє прохання, батько дав йому перелічені документи і прохав його видати про нього свій осяд. Син так і зробив, але коли вернувся до матері, заявив відверто, що більше до батька не піде. Щоб завітати до будинку на батька мати мусіла довго перемовляти сина, одначе це багато не помогло. Вона стверджує, що діти мусіли самі мстити шлях у житті серед широкого й великого світу, в якому вони жили. Кінцеві замкнати матері такі: Люди, які займають прилюдні становища, часто мусять задержувати виховання дітей, а дітям не остається нічого іншого, як колись у майбутності радіти заслугами своїх батьків. Однак в іншому місці пані Рузвельт згадує про потребу родинного виховання дітей, бо інакше діти не матимуть споминів з рідного дому і не будуть мати привязання

Іван Кедри

Правда не потребує крику

Після вибуху революції в Україні у 1917-18 році, особливо тоді, коли Україна була острівцем розмірного ладу і спокою серед розкоханого моря російського хаосу, можна було чути в Україні на кожному кроці заяви новоспечених патріотів-малоросів: „Я українці, з деда прадеда українці і ужно люблю нашу Україну“. Ясно, що ніодин українець, без уваги на свою партійну приналежність, свої національності не випикував на висіці та про неї не горлав на всіх заулах: було аж надто багато нагоди свос національнє „я“ доказувати ділом, тоді, коли свідомості того „я“ було так мало і коли щойно народжувалась своя держава.

За 20 років існування Польщі від Версайського договору до другої світової війни мільйони злотих видано на проповідання польськості Львова. В усіх резолюціях усіх польських організацій на терені Галичини й поза нею, в усіх часописах, у безлічі книжок, брошур і вісільних публікацій повторювано заодно „Львів — польське місто“. Водночас нікому з поляків і на думку не прийшло доказувати, що поль-

до родини.

Для великого американця недовода виховання дітей може не напасати за великої шкоди родині чи суспільності. Для людей, що приїхали до Америки на постійний побут з іншої країни, їхня родина заступає їм усе, а в першу чергу давнє національне оточення. Тимто американець чужинно по походженню уже для свого власного добра мусить привчати більше уваги вихованню своїх дітей. Та коли не мають змоги виховувати дітей багаті американці, бо на те не стає часу, чи не хочуть виховувати з таких мотивів, як це робив Ф. Д. Рузвельт, то тоді казати про бідних іммігрантів, яких ніч виганяє з хати і приганяє, так, що вони рідко тих дітей бачуть мамами, а вже дуже рідко, а то й цілком ні, як вони підростуть і шукають розривки поза хатою. Проте, назагал беручи, ті бідні й звичайні люди, що прибувають сюди як іммігранти, ще чи не найкраще виховують, на що вказує хочби кримінальна статистика, чи розводова. Діти сірої іммігрантської маси українського роду не покривають „неславою українське ім'я. Питання тільки в тому, як їм передати те, що є найдорожчим для батьків, щоб вони теж тим дорожили і те заховали.

ським містом є Краків, чи Варшава, ба навіть Познань чи Торунь: це була так само всім ясна і зрозуміла правда, як не можна було найголоснішим криком заперечити правду, що „польські креси“ не є польськими.

Коли провалився німецько-італійський тоталітарний режим і разом з поразкою цих двох держав страшного удару зазнала сама ідеологія вождівства, монопартійності й ексклузивності, почали опитатись такі признання до демократії і такі пєани у честь демократії, як цього не чула демократія від часів Атенської Республіки Солоня, округло 600 років перед народженням Христа. Всі признаньалися до демократії і як дві краплі води пригадували „тоже українців“ з 1918 року.

Сьогодні ми є свідками досить кумедного явища на українсько-американському терені: голосного крику нових іммігрантів про їхню громадську активність. Сам я належу до зовсім „нових“, бо несповна „піврічних“, але — признаюся — трохи моторошно стає від того активізму, голосно рекламованого словами. Ні, вибачайте, також ділами: основуванням безлічі нових організацій.

Безумовно є між ними такі, які просто просились, щоб їх заснувати, втілюючи туди подібну організацію, що існувала вже раніше (напр. „Об'єднання б. воєнків українців“); є і такі, що їх може ще треба би заснувати. Гін до організації — річ прездорова. Людей тягне до організованого гурту по чуття спільності чи то свого минулого, чи знання, чи духовного заінтересування чи спитогляду. Але й у деякого з „нових“ є поважні сумніви і щодо способу і щодо потреби і щодо тривокости деяких організацій та мимохіть родиться скептицизм до тієї організаційної „радїсної творчості“. „Організація для організації“, по зразку Кантійської теорії „ан унд фюр зіх“, сама для себе, немас ніякого глуду, отже спершу треба знати потребу, практичну ціль її членів, а потім організуватися, а не навпаки. Коли повстас організація лікарів, щоб давати новоприїзним лікарям усі інформації, служили їм своїми зв'язками у добуванні праці та дійсно бути осередком українського лікарського стану — то це в порядку. Коли українські інженери час до часу роблять з'їзди чи сходини, щоб погугорити у свому гурті та натішитись атмосферою тим дорожили і те заховали.

людей одного фаху, то це теж в порядку. Але коли ветерани преси, активні ще нині по редакціях українських часописів в Америці, або неактивні, але такі, які мають право до такої назви своїм минулим, раптом чують, що „повстас організація українських журналістів“, то це не є в порядку. Правда, колишє існувала теорія, що журналістом може бути кожний, хто вміє читати й писати, але може не варті тієї теорії переносити на американський ґрунт. Може не варт теж переносити на нього всіх титулів, що звучать гротесково на тлі дійсних „джабів“ (миття ресторанної посуду) утигулованих українських достоїнств. Просимо прийти колись під церкву на 7. вулицю в Нью Йорку, або на вулицю Френкліна у Філадельфії: коли прочуняте від першого враження густої юрби і почнете ближче приглядатись та прислухуватись, то з усіх сторін будуть обвиватись об ваші вуха титули: „пан професор“, „пан редактор“, „пан меценас“, „пан директор“, „пан інспектор“ і т. д. Здається, що з усіх існуючих організацій найбільше членів мала б „Професійна організація бутих директорів“ та „Секція професійних голов“.

Основавання організацій це ще далеко не громадська активність. Коли відходять люди, приймуть статут, ухвалить резолюції, навіть відспівують національний гимн і розійдуться, похрипши від палкої дискусії, на те, щоб вибраний Вділ мав знамениту „залізну“ тему для наступних загальних зборів чи ширших сходів: неплатення членами мінімальної членської вкладки, — то це наявний і яскравий доказ, що тієї організації не треба було: бо ті, що її заснували, не відчували потреби дати їй підвалну матеріальну екзистенцію. Упадок жертвенності на громадські цілі, на такі цілі, що їх повинен би зрозуміти кожний свідомий громадянин, стоїть у відвороті пропорційному відношенні до напливу до ЗДА нових іммігрантів та їхнього галасу про громадську активність. Приїхало до ЗДА за останні два роки коло 25,000 українських іммігрантів. Із них — скромо рахуючи — напевне кілька тисяч є свідомими і переконаними прихильниками Української Національної Ради. Чим вони доказали цю свою прихильність? 15,000 іммігрантів свос перебування в ЗДА здавчує ЗУАДК-ів. Скільки їх стало членами тієї організації і заплатили \$5 річної вкладки? А коли б це зробила лиш одна третина приїзних, то воно дало б капітал \$15,000, який дав би змогу спровадити далші тисячі українців. Скільки високопарних слів говорять нові іммігранти про українську культуру та скільки насмішливих завваг піде під адресою культури „старих“. Спитаємо: а скільки „нових“ передплатили „Українську Загальну Енциклопедію“, скільки їх стало передплатниками української преси?

Скажете: не, вимагайте від нової імміграції грошей, бо вона ще їх не має. І ми себе цим аргументом потішимо, дарма, що знаємо поіменно чимало чимало наших земляків, які „грошей не мають“, але заробляють, живуть і відкладають так добре, як цього не робили все своє життя. І тому потішасмо себе, що теперішній час не громадської активності, а громадської пасивності є часом перехідним і він минеться та зміниться на краще. Поки-що стверджуємо, що є лише галас, який є запереченням правди. Бо правда крику не потребує.

СТАВІТЕ ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСАМИМ І СПІВВЛАСНИКОМ ДЕСЯТЬ МІЛЬОНОВОГО МАЕТКУ ОРГАНІЗАЦІ.

ЧЕТВЕРТИЙ КОНГРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

22)

XVII. ПРОДОВЖЕННЯ ПРИВІТІВ (Продовження)

Складаючи грошеві пожертви на працю УККомітету, поодинокі представники складають рівночасно привіти та висловлюють свої думки і побажання.

Роман Слободян, передаючи привіт від Українського Народного Союзу, каже, що вислухав теж всіх інших привітів і по них всіх каже своє „Амінь“. Між привітами від поодиноких частин єдиної української землі не було привіту від Лемківщини, спостерігає п. Слободян. Вона, Лемківщина, тепер в неволі червоних поляків. Але український нарід ніколи не відстає Лемківщини ані москалям ані полякам, якої краси вони й не були б. Сини українські Лемківщини були перші на американській землі, що співали „Ще не вмерла Україна“, вони теж були між першими, що створили українську заморську твердиню — Український Народний Союз. На цьому Конгресі поодинокі представники складають свої побажання і пожертви. Український Народний Союз з усіма своїми відділами, зі своїм органом „Свободою“ та всіма своїми членами, складає ці пожертви та дає свій вклад в це американсько-українське представництво протягом цілого часу. Сам тільки головний уряд УНСОЮзу протягом останніх чотирьох років дав на працю УККомітету 4,000 доларів. Він має окрему приємність зложити від УНСОЮзу на працю УККомітету 1,000 доларів теж з нагоди цього Конгресу.

П-ні Олена Лотоцька вітає Конгрес від центральної управи Союзу Українок Америки. Жінки мають славу, що вони багато говорять, але хто інтересується ролю американсько-українського жіноцтва в нашому громадському житті, той напевно приїде до переконання, що вони теж не менше роблять. На цьому Конгресі вона не піддержить свого привіту

великою сумою, бо тільки 25 доларів, але натомість до розпорядження Конгресові в його праці для народу вона складає 6,000 рук і 3,000 сердень зорганізованого американсько-українського жіноцтва.

Привіти продовжуються і тому, що щораз більше людей до них зголошується, предсідник д-р Сіменович зустрічає їх наперед коротким привітом: „скільки даєте?“

Провід Конгресом перебирає адв. І. Панчук та відкриває дискусію над звітами. Богдан Катамай ставить висок прийняти їх без дискусії. Вив'язується дискусія на цю тему і вкінці прийнято пропозицію ред. Катамай.

XVIII. ЗМІНА СТАТУТУ

Адв. Степан Ярема від Статутної Комісії прочитує запропоновані нею зміни статуту УККомітету. Адв. Іван Панчук передає запропоновані зміни в українському перекладі. З-в'ясненнями запропонованих змін виступають проф. Олександр Грановський та Юліян Ревай. Головні поправки до статуту запропоновано відносно кількості членів Екзекутиви (п'ять заступників предсідника), Політичної Ради (12 осіб) та Ради Доради (на 20 осіб). Комітетові признається право іменувати екзекутивного директора. Рівночасно встановлюється, що УККомітет повинен займатись неутралєні становище до американських партій. В дальшому пропонується продовжити мандат Статутної Комісії до наступного Конгресу.

XIX. ДИСКУСІЯ НАД ПОПРАВКАМИ ДО СТАТУТУ

Ред. Богдан Катамай ставить висок, щоби поправки до статуту прийняти без дискусії. Багато осіб зголошується до дискусії. Д-р С. Демидчук пропонує надати Контрольній Комісії право контролювати гроші і діяльність УККомітету та право викидати з Комітету тих, що не виконують своїх обов'язків. Д-р Пушкар вважає, що говорено про все, але помісно найважливіше: не встановлено ліній дальшої праці. Вважає за необхідне „дати людям можливість висловитись, бо все буде зле“. Знову зголошується багато дискусантів, що починають висловлювати свої погляди, не чекаючи черги. П-ні Івченко, що вмічає перебірає провід нарадами, прикинує дискусантів до порядку та заявляє, що уділюватиме права голосу тільки тим, що говоритимуть доречі. В дискусії над за-

пропонованими змінами статуту збирають ще голос: проф. М. Чубатий, Іван І. Іванчук, проф. О. Грановський та цілий ряд інших делегатів. Після дискусії запропоновані зміни прийнято одностайно.

XX. ВИБІР НОВОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

Конгрес приступає до чергової точки програми: вибору нового Конгресового Комітету. Від Номінаційної Комісії здає звіт проф. М. Чубатий. Він вяснює, що в підборі осіб до УККомітету Комісія керувалася насамперед можливостями якнайширшої і найкращої репрезентативі. Йшло про те, щоби в Комітеті були заступлені представники всіх більших місцевостей, тоді як сама Екзекутива повинна б складалася з осіб навколо одного центру, щоб уможливити її діяння. Номінаційна Комісія пропонує таку лису Комітету:

Екзекутива: проф. Лев Добрянський (Вашингтон) голова; заступники голови: Дмитро Галичін (Нью Йорк); д-р Лонгін Цегельський (Філадельфія); Михайло Дуткевич (Пітсбург); Олена Лотоцька (Філадельфія); та Михайло Ветухів (Лос Анджелес, Каліфорнія); Ева Піддубичини (Нью Йорк) секретарка; Осип Лисогір (Нью Йорк), касієр.

Політична Рада: голова і екзекутивний директор, Степан Ярема (Нью Йорк). Члени: Гнат Білінський (Філадельфія); д-р Микола Чубатий (Нью Джерзі); д-р Олександр Грановський (Ст. Пол, Мін.); Богдан Катамай (Філадельфія); д-р Роман Кришталський (Пітсбург); д-р Денис Квітковський (Дітройт); д-р Лука Мишуга (Нью Джерзі); Василь Мудрий (Нью Йорк); д-р Роман Смаль-Стоцький (Мілвокі, Виск.); Августин Штефан (Стемфорд, Конн.); і Кирило Дашко.

Дорада Рада: Володимир Бакад (Нью Йорк), Пилип Демян і Василь Довгань (Дітройт), Іван Дужанський (Шикаго), Богдан Гарасимович (Філадельфія), д-р Степан Кошуба (Ст. Пол), Михайло Хомишак (Пітсбург), Степан Куропас (Шикаго), Анна Левчук (Дітройт), Антін Маланчук (Нью Гейвен, Конн.), Анна Настюк (Ньюарк), Тереса Новені (Сиракюз, Н. Й.), Василь Омельченко (Нью Йорк), Роман Пристай (Рачестер), Данило Слободян (Елізабет, Н. Дж.), Дмитро Шмагаля і Василь Воляський (Клівленд).

Контрольна Комісія: голова Євген Рогач (Філадельфія);

Продовження на стор. 4-тці

Український Народний Союз

Від Редакції: Ідучи назустріч загальним побажанням великої маси нової імміграції, Починаємо друкувати серію загально-інформативних статей про Український Народний Союз в його історичному розвитку. Статті появлятимуться завжди під тим самим заголовком і на тому самому місці, в кожному числі цього щоденника зі середи. Для їх підготовки користуюсь існуючими джерелами та опублікованими вже матеріалами, зокрема виданою в 1936 році „Пропам'ятною книгою“. З огляду на факт, що з Українським Народним Союзом та його розвитком тісно зв'язаний теж загальний розвиток українського життя в усіх його проявах на цій вільній, американській землі, на ці інформативні статті звертаємо окрему увагу наших читачів.

Імміграція в Америці. Найстаршим іммігрантом в Америці із Західної України був, правдоподібно Іван Макогон зі Залісся в Галичині, що приїхав до цієї країни в 60-тих роках минулого сторіччя. Він копав золото в Колорадо, там заощадив около шість тисяч доларів, опісля поселився в Денвер, де одружився з дочкою власника готелю, опісля сплатив готель і сам став його власником. Властива українська імміграція почалася на більшу скалою шойно від 1877 року, коли то почали спроваджувати українців із Закарпаття як страйколомів до копалень вугілля в Пенсильнії. Опісля почалася імміграція зі Західної Галичини і шойно в 90-тих роках м. ст. почали напливати українці зі Східної Галичини й Буковини, як теж і з Наддніпрянщини.

Початки Української Імміграції в Америці.

Українська імміграція в Злучених Державах та в Америці взагалі належить до найпізніших а в протилежності до інших імміграцій, цілком припадкова, доривочна і безпильова. Її ніхто не організував, про неї ніхто не дбав і нею ніхто не опікувався. Тому й дані про першу імміграцію є досить загальні, зібрані вже тільки пізніше. Але вже й на цій підставі можна виробити собі досить точний образ не тільки того лиха й нужди, що гнали наших людей „в світ за очі“ шукаючи кращої долі, але й про ті безприкладні терпіння і труднощі, з якими вони цю кращу долю здобували.

До найстарших писаних джерел про українську імміграцію в Америці належить надрукована в коломиїському „Народі“ (1893) та передрукована „Свободою“ стаття „козака вільної України“, о. Агасія Гончаренка, що в 1865 році приїхав до Нью Йорку, довго тиняючись по світі, втікаючи перед російським переслідуванням за свої революційні погляди. Гончаренко твердить, що першими українськими іммігрантами в Америці були козаки, що знали дорогу з Камчатки на Курильські острови, звідки вони на байдаках заплили аж до Каліфорнії та Орегона. Проте, Росія, в порозумінні з Англією, завернула тих сміляків назад на Камчатку. Українські козаки з Камчатки, згідно з твердженням о. Гончаренка, мали бути теж з капітаном Берігом, як він з доручення Росії шукав нових земель. Тоді багато з них мало поселитися на Алеутських островах і на Алясці і в кількості около 20,000 залишилися там теж після того, як Росія в 1867 році продала Аляску Злученим Державам. Теж деякі чужинні імена в Америці підчас Громадянської війни переконують про ці українське походження. Докищо не знайдено можливостей перевірити ці перші інформації про найдавнішу українську

Один з найкращих дослідників української давнини в Америці, о. Нестор Дмитрів залишив у „Свободі“ з 1904-го року таку характеристику першої української імміграції в Америці: „Наші найстарші іммігранти поселилися малими гуртками головню по фармах Нової Англії, в стейтах Месачусетс, Вермонт, Коннектикут і Нью Йорк. Про них не знаємо нічого, бо вони осідали малими купками, звичайно як фармерські робітники, а що вони там осталися і не мандрували, як це роблять те досі фабричні робітники, то це тому, що вони рідники зі старого краю та полюбили ту роботу, бо вона була їм по серці і по душі. Коли б так хто хотів переїхати по східних стейтах, заглянути в околиці Бостону, той знайшов би там багато нашого народу, особливо з уторської сторони, і той наряд вважав би я нашими найпершими іммігрантами, що приїшли до Америки ще перед 1870-тим роком. Від року 1875 почалася масова імміграція наших людей з Галичини і з Угорщини до Пенсильнії. Частина їх залишилася в портових містах, як Нью Йорк і Філадельфія, а згодом розходились по близьких містах. Частина нашого народу везли агенти на Далекий Захід, але такі найбільша частина залишилася в Пенсильнії.“

Деякі інтересні сліди перших українських іммігрантів подібується в поодиноких американських і чужомовних виданнях. В книжці про „Подорожі і діла капітана Джана Сміта“, основника першої британської колонії в Джеймстауні у Вірджинії. Його переселенці, що виробляли смоли і соду, мали слов'янські прізвиська, а Смит сам, десь біля 1603 року, бував на українських землях над Дніпром і в Галичині над Дністром. Вірджинія Компанія Лондон, згадуючи про тих перших поселенців в 1619 році, збережує їх до тих, що „прибули з Польщі“, до якої належали тоді величезні простори українських земель.

Деякі сліди українських поселенців в Америці подібується теж в працях польського

Зміни у відношенні до інвалідів

Сьогодні тим американським громадянам, що мали нещастя стати з тих чи інших причин інвалідами, живеться значно легше, ніж тим інвалідам, що жили на кілька десятирічків перед нами. Тоді вважали, що інваліди не здібні заробити собі на хліб, ніхто не затрудуновав їх і вони мусіли цілковито залежати від своїх родин, або ж поклатися на добродійні установи. Тепер же закон визнає, що інваліди мають певні можливості працювати, треба лише розвинути їх певні здібності, щоб компенсувати фізичні обмеження, або й цілковито перемогти їх. Цей новий погляд на інвалідів є втілений у федеральній і державній програмах фахового перевишколу інвалідів.

Недавно на цю тему була поміщена стаття в „New York State Industrial Bulletin“, де пишеться, що досі всі закони, які стосувалися інвалідів, лише намагалися трохи поліпшити долю певних категорій — сліпих, глухих і німих. Щодо федеральних робітників і службовців, які були поранені при виконанні службових обов'язків, Конгрес лише передбачав виплату допомоги на інвалідність. Перший закон про що виплату був прийнятий 1882 року. Такий стан був до 1920 року, коли в Конгресі пройшов акт, що відбивав сьогодинішній погляд на інвалідів, що, при належному вишколі, їх можна затрудуновувати на різних роботах. Цей акт 1920 року передбачав частку держави у фаховому перевишколі осіб, які стали інвалідами в наслідок праці в промислових підприємствах.

Термін „фаховий перевишкол“ був знаменним, бо досі інвалідів не перевишколювали, а лише жаліли, їм лише дуже мало допомагали з приватних та державних харитативних фондів. Після акту 1920 року інваліди уже офіційно повинні були розраховувати на державну і федеральну допомогу в справі пристосування до можливостей заробляти собі на хліб. Хоча акт 1920 року стосувався лише осіб, що втратили працездатність у промисловості і не передбачав ані мети дослідника, Мечислава Гаймана, який подає, що в 1610 році прибув до Вірджинії, разом з лордом Делеваром, першим її губернатором, теж д-р Лаврентій Богун. Гайман, вправді, називав його „поляком“, але з однаковим правом, або і більше з огляду на чисто український характер імені і прізвища, можна вважати його за українця.

Проте всі ці сліди є тільки слідами і вони ще чекають свого дослідника. Документально про українців в Америці можна говорити тільки від того часу, як в Європі почалася масова імміграція, отже в другій половині минулого сторіччя.

(Чергова стаття: Початки організованого українського життя в Америці.)

дичної, ні психіатричної обслуги інвалідів, його наслідки були такі різкі, що Конгрес і окремі стейти побачили потребу запровадити ще ширшу програму. В 1930 році була внесена поправка до цього акту, а саме: до слів „особи, що втратили працездатність підчас праці в промисловості“ були додані два значучі слова: „або інакше“.

Дальша акція допомоги інвалідам почала розгортатися підчас Другої Світової війни, коли треба було забезпечити більше робочих рук до промисловості. Тоді були поширені програми перевишколу, щоб допомогти інвалідам — і чоловікам, і жінкам стати до праці. В той же час успіхи медичної допомоги інвалідам війни показали, що ще багато можна зробити мільйонами цивільних, які постраждали від нещасних випадків, або в наслідок хвороб, щоб покращити їх фізичний стан.

В 1943 році були внесені доповнення до акту, які забезпечили медичну, психіатричну і шпиталеву допомогу всім інвалідам, при чому поняття „інвалід“ було дуже поширено, навіть епілетики і паралізовані хворі були підведені під цю категорію.

Ці нові поправки дають позитивну програму допомоги інвалідам, ставлячи наголос швидше на тому, що вони можуть робити, а не можуть. Остаточною метою є, як передбачує програма, знайти роботу для кожного інваліда, виконуючи яку, він зможе повністю використати всі свої здібності і можливості, розвинені в наслідок перевишколу.

Перевишколі інвалідів і медична допомога дорого обійдуться і федеральному уряду, і стейтам, та проте він дасть економічний зиск. Уряд Професійного Перевишколу подає, що в 1947-48 році на цю тему потрачено 22,133,634 доларів, при чому було перевишколено 53,131 інвалідів — чоловіків і жінок і підготовано до кваліфікованої роботи. Ще 117,776 осіб було в процесі перевишколу. Всі перевишколені інваліди уже працюють, заробити платня їх поступово збільшується і вони уже сплачують біля 5 мільйонів самих лише федеральних податків. Вони й надалі платитимуть різні податки, замість споживати їх.

Brand New Book
of
EXCELLENT ARTISTIC
PATTERNS
of
OLD UKRAINIAN
EMBROIDERIES
Sixteen pages in colorful
designs for blouses, jackets,
skirts, tablecloths, scarfs
and purses.
Price \$2.25.
Order now from
SVOBODA BOOKSTORE
P. O. Box 346
Jersey City 3, N. J.

Пам'яті о. Павла Корсунівського

В м. Тафт, у Каліфорнії, 24 грудня 1949 року відійшов у вічність священик Української Автокефальної Православної Церкви в Америці, протоєрей о. Павло Корсунівський.

Останні роки життя Покійного це були безконечні страждання. Його безліч разів оперовано, бо Покійний мав раку язика і обох легень, хоч про це останнє і не знав, бо лікарі від нього тайні й він думав, що дихавиця. Приїхавши з Філадельфії до своєї кузини, пані Катерини Луїс, о. Корсунівський зразу почував себе краще. Каліфорнійський клімат, а найголовніше щира опіка кривних, неначе підняла його на сили і він навіть збирався приїхати до своїх друзів у Голівуд. Та дні його життя були вже почислені й серед страшних мук він упокоївся під американське Різдва. Поховано Покійного 28 грудня 1949 року в тім же Тафті, а в останню дорогу відправляв його грецький православний священик з Бекерфілда та найближчі кривні.

Покійний о. Павло Корсунівський народився у священичій родині в Чигирині. Своєю душпастирську службу почав діяконом у славній соборі св. Софії в Києві. Був близьким до пізнього митрополита Василія Липківського та одним з учасників в організації Української Автокефальної Православної Церкви. Впродовж 25 років священствував в Америці по різних парохіях. Хто хоч раз чув, як Покійний правив Службу Божу, той вже ніколи цього не забуде. В ній було щось такого, що могло хіба збереттись у вікових церковних мурах Софійської Катедри.

Це був тип священика-добряги, що міг ділитися останнім. Двері його мешкання все були широко відкриті. Нераз у нього жили люди тижнями, а то й місяцями.

Вірний та широ відданий своїй Церкві, Покійний завжди був у добросусідських відносинах з братніми по крові українськими католицькими священиками. Ще не так давно взяв участь у похоронній канцелярії Української Католицької Церкви в Америці, о. Філімона Тарнавського, як теж напився з приводу цієї смерті дуже теплий спогад про Покійного.

Особливо памятають бл. п. о. Корсунівського як члена славної капелі Кошиця. Своім могутнім басом він був окрасою капелі й проїхав з нею широкий світ та був у близьких приязних відносинах з нашими великим мистцем. Пройшовши наочну школу диригування Кошиця, о. Корсунівський сам виявив себе талановитим диригентом і його церковні хори не раз виступали з великим успіхом перед американцями.

Мав Покійний і письменницький талант. Його спогади

і статті охоче містили різні наші газети, було їх багато й в „Свободі“. Особливо цікаві були його спомини, присвячені капелі Кошиця. Багато писаних матеріалів лишилось недрукованих і шкода, якби вони не побачили світу.

В час проголошення Злуки Українських Земель в одну Україну в 1919 році, це о. Корсунівський своїм могутнім басом читав цей історичний універсал на Софійському Майдані в Києві. Все був з того гордий і любив про те оповідати. Рівнож любив говорити про Чигирин та його минуле, бо ще до Першої Світової війни там зберегалися перекази, про гетьмана Петра Дорошенка та про наше, старе козацтво. Особливо любив згадувати, як на Великдень йшлося церковною процесією на старий козацький цвинтар, де священик голосив „Христос Воскрес, козацькі кости!“ Того роду традиції зберігались до самого приходу большевиків.

Покійний о. Корсунівський жив тут самотою. До американського життя ніяк не міг звикнути. Чув себе в Америці безпорадним і опущеним. Оживав, як згадував Софійський Собор, Київ, тріюмфальну подорож Капелі та свій гетьманський Чигирин. Тоді його очі блистали і він снірав жив, жив — Україною.

Вічна ж йому пам'яті, а його могила глибокий поклін від його друзів у Голівуді.

Василь Сміць.

ДЖЕСУП ВІДВУВ КОНФЕРЕНЦІЮ З ЧІНГОМ.

Таїпел, Формоза, 17. січня. — Подорожувальний амбасадор Злучених Держав, д-р Філіпп Джесуп, відбуде ввечері односторонню конференцію з маршалом Чінгом Кай-шеком. Чінг мав завітати Джесупу, що він потрапить вдержати Формозу при обмеженій американській допомозі та закликав до дальшої американської допомоги для стабілізації господарства на острові. Сьогодні д-р Джесуп відлетить до

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

БОСТОН, МАСС.

Річні збори тов. ім. Е. Коновальця.

На зібранні тов. ім. Е. Коновальця, від 238 УНСовоу, явилось 25 грудня поважне число членів — як зі старої громади, так і зі свіжої. Після відкриття зібрання головою П. Морозом, склали звіти за рік 1939: касовий — Д. Бортник і рекордовий — М. Давискиба. Фінансовий звіт виказує, що членських вкладок було \$8,920.32, а чистого маєтку має товариство понад \$400. У рекордовий звіт замість, що число всіх членів досягнуло цифри 416. З того доросло 244, дітей 173. Нових членів прибуло 50, хоч наша квота, назначена Головиним Урядом, була 28. У приєднуванні членів працювали: М. Давискиба — з 24 новими, П. Мороз — з 18, І. Слівінський — 6, а В. Ярош 1.

Уряд на Новий Рік такий: Петро Мороз — голова, д-р Д. Вашко — заступник, П. Попович — касир, Д. Бортник — його заступник, М. Давискиба — секретар, Гр. Костецкий — заступник. Як уже було згадане в іншому дописі, нові члени зі скитальщицями відновили товариську бібліотеку, яка знаходиться в церковній залі.

М. Давискиба.

Гонг-Конгу та відвідає теж Манілу, Сінгапур, Рангун і цілий ряд інших міст. В лютому він візьме участь в конференції американських далеко-східних дипломатів, що відбудеться в Вангконку.

КУРКУЛЬСЬКА ВІЛЛЯ
ЗБІРКА НОВЕЛЬ
ДОКІЯ ГУМБІНА
Зміст: 1. Пахоці польових квітів; 2. Сосна чекає чуда; 3. Барбос Пятій; 4. Куркульська вілля.
Ціна 15 центів.
Замовлення прав в повелителю СВАТІ: ДО:
"SVOBODA"
P. O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

УВАГА! — КЛІВЛЕНД І ОКОЛИЦЯ!
ЗАХОДОМ ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ, ВІДІЛ 8, І УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА В КЛІВЛЕНДІ, ОГАНО
— улаштується —
В СУБОТУ, 21. СІЧНЯ 1950
В УКРАЇНСЬКІМ НАРОД. ДОМІ, 2853 ВЕСТ 14 СТ.
СВЯТОЧНУ РІЗДВЯНУ ВЕЧЕРУ
з цікавою, різноманітною програмою.
Початок у годині 4:30 пополудні. Вступ \$1.25
Гостям раді!

УВАГА! — ВУНСАНЕТ І ОКОЛИЦЯ!
ДРАМАТИЧНИЙ ГУРТОК ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ СВ. МИХАІЛА
— відіграє —
В НЕДІЛЮ, 22. СІЧНЯ 1950
В ПАРАФІЯЛЬНІЙ САЛІ, 74 ГЕРІС ЕВЕ.
драму на 3 дії Тараса Шевченка
НАЗАР СТОДОЛЯ
Початок точно в годині 3-тій пополудні.
В повищій драмі беруть участь також і новоприбулі. Тому не обминіть нагоди побачити гарну драму. Прийдіть самі і кличте своїх знайомих.
Драм. Гурток.

УВАГА! ДІТРОЙТ, МІШ. І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
ВАСИЛЬ МУДРИЙ
бувший Голова Української Парляментарної Репрезентації у Львові і загально знаний і шанований нашим народом державний діяч, промовитиме на
СВЯТІ ЗЛУКИ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ
— яке влаштує —
ФІЛІА УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ ЗАХІДНОЇ СТОРОНИ
В НЕДІЛЮ, 22. СІЧНЯ 1950 РОКУ
в годині 3:00 пополудні
В АВДИТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОД. ДОМУ ПРИ МАРТИН І МІШІГЕН УЛ.
Вступ вільний.
Свято отворить Голова Філіп Фрэнко Гузіл, а з місцевих бесідників промовить д-р Михайло Дужий. Деклямацію передасте Юлія М. Шустакевич.
Музичну програму виконають: мужський хор Українського Національного Хору Думка під батуту Івана Атаманича і солісти Українського Оперного Ансамблю Наталка Носенко сопран і Ігор Зайферд тенор. При піані Богдан Ілюрко.
Шановні Громадяни! Світлий момент в історії України, який стався 22. січня 1919 сієд перед нашим народом як надія, якої наш нарід не зречеться ніколи! Прийдіть з величати цей пропам'ятний день — Злуки Українських Земель!

Classified Advertising

FOR CLASSIFIED ADS CALL:

Worth 2-3656
2-3657
2-3658

Великий продаж фортепіано Спін-перса від \$195 вгору. Нові Володінські всі типи. Фортепіано до продажу на всі нагоди. Перебудовано і ремонтуємо. Гарантована робота. Ostrovsky Piano Co., Inc. 2035 5th Av. N. Y. LE 4-9067.

46 АКРИВ урочайної землі в повіті Монтгомери, Н. Я. 10 км. від м. мод. барна. Ціна \$20,000. Пишуть William C. Baggitt, Agent, 125 W. Main St. Freehold, N. J. Freehold 8-0539.

Milliners
Жінок, дов. при капелюхах.
Стала праця.
BR 9-3992

Bayport, L. I.—New 4 room & Bath fully insulated bungalow, Full cellar, electric kitchen, conv. location, plot 50x100. \$8,000. Owner, Bayport 2009 J.

FREE FLOWER BOOK

Write today for Free Illustrated Book — Cultural Directions, Pronouncing Index, Germination Table. — 300 Varieties — Old and New
Many Rare Kinds.
Yours for the Asking.
Send a Postcard Today!

GEO. W. PARK SEED CO.
GREENWOOD 32, S. C.

Lenox, Mass. Modern, Luxurious Inn. 22 rooms, near Tanglewood, especially fine clientele. Good income, large garage. Price only \$35,000. Act quick. Emil Metropole, Realtor, 73 North St. Pittsfield, Mass. Phone 6758.

Excellent Set-Up for Novelty Mfg. Based on Silk Screening & Die Cutting, near Trenton, N.J. Owner going West. Apply Craftways, Lambertville, N.J. or Broker Geo. Webb, New Hope, Pa. 3551.

Nurse, Registered
For Medical Group Practice.
Permanent. Phone Mr. Saunders,
Boonton, N. J. 8-3000

ВИРОБЛЕННИЙ БИЗНЕС
РЕСТОРАНІ БАРА
Властитель продаж з причини хвороби. Загальний тиждень прихід 1400 до 2250 дол. Знаменита нагода

\$20,000 готівки, баланс на моргедж. Кличте властителя між 5—7 год. веч.
Hempstead 2-8562R

2—5,000 Watt, 110 Volt AC
Homelite Generators, Brand New, Never used. First offer over \$1,475
Portchester 5-4200

NORTH BELLMORE. Infants to 6 years boarded; large fenced in yard, television, Wantagh (L. I.) 2-2664 J.

HOUSEWORKER, simple cooking, 2 adults, child. Good home for clean, refined person, \$125. New Rochelle 6-3246.

Spotswood, N. J. На продаж дім і бізнес — добрий прихід. Можна розділити, треба бачити, щоб оцінити. Owner, South River, N. J. 6-0978R-1

LOVELY COLONIAL HOME
on U. S. Highway 84, near Florida State Line and famous Okefenokee Swamp. Good Hunting and Fishing. 40 Acres Beautiful Grounds. Make ideal Winter Home. Can be bought reasonably. Contact Owner.
G. B. LEE, DUPONT, GEORGIA

Пекар-форман, праця в день.
SPISMAN BAKERY
223 Monroe St., Passaic, N. J.
Prescott 8-3391

BUY U. S. SAVING BONDS!

РАДІО

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

З рамені Шкільної Ради міста Філадельфії пані Олена Лотоська, голова Союзу Українок Америки, виступить у півгодинній програмі на телевізійній стадії у Філадельфії WPTZ-TV в годині 1.30 популуднів четвер, 19-го січня. Буде говорити про Україну, Союз Українок Америки та його діяльність на культурно-освітнім полі. При тому буде демонструвати і пояснювати зразки українського народно-мистецтва: українську народну ношу та примінення її в модерному вбранні, кераміку, вишивки, дерев'яні вироби, а також українську бандуру.

Евгеній Команишин, Микола Діденко, Андрій Косович, Степан Мадас, Іван Дужанський, Вол. Засадний, Степан Брудний, Г. Брудна, Іван Гудима, Софія Романко, Тарас Шпікула, О. Вишинський, д-р Іванців \$4.

По \$3: П. Блахурський, М. Баран, І. Дмитрів, І. Рибий, С. Паньків, Г. Матвіїв, С. Тишкевич, В. Доманчук, Т. Мамчук, Катерина Ківі, М. Салко, М. Шама. По \$2: А. Андрушко, Анна Чуйко, В. Гадучок, М. Дамкович, І. Кордик, І. Прус, Метвіський, Анна Драпа, Ю. Бабій, С. Троць, Марія Шербак, Небор, П. Горимиский, М. Семчишин, В. Любас, В. Сидорик, П. Дачко, Н. Ніколишин, М. Бараболяк, Анна Лудик, Е. Вальц, А. Іванів, І. Кобиляк, Т. Подола, К. Андрушко, П. Боднарчук, Ю. Позняк, М. Ракуш, М. Костів, А. Гришук, А. Мельник, Васильовський, В. Андрушко, І. Кулинич, Т. Василь, Анна Дюбітська, Кульчицька, О. Устенювська, Ю. Чаман, А. Грот, Хомич, М. Чаман, М. Глушак, С. Зеліпка, Телма Махник, М. Пудик, Р. Рудавський, В. Пилипів, І. Лобойко, П. Дзядзін, П. Семків, Т. Довбак, М. Демків, Р. Бараболяк, П. Бараболяк, К. Сєзавський, Я. Берестейський, Д. Оленько, М. Кришталь, Я. Чорномаз, М. Коцан, І. Косович, М. Дворянний, Я. Германович, О. Шогрин, М. Фединський, П. Луцьків, Анна Горинь, М. Лодзянська, І. Пришляк, М. Куніський, В. Слабий, Е. Деник, Р. Мицик, Г. Гнатішин, І. Кошук, А. Артимович, В. Гриньків, Г. Чикало, М. Кашуль, Г. Кучука, Д. Стравшак, О. Кочан, М. Мелешко, Т. Кривоноз, І. Демчук, Параня Костик.

По \$1: Малюк, М. Гузь, З. Федоренко, О. Бобик, М. Тянібік, Матрона Зуль, О. Мокрицький, В. Черняк, В. Прохін, Б. Белей, І. Козак, Ю. Гура, С. Копчак, А. Антоновський, Р. Калімон, В. Даців, О. Сорохман, І. Яськів, В. Мамчак, І. Мариник, В. Матвіїв, А. Боготоб'як, Д. Мельник, Руза Палятічка, Т. Якимішин, М. Обга, А. Чорномаз, П. Грудзіньський, Катерина Доманчук, О. Крупинник, Б. Білінський, Д. Дакун, П. Глинський, Д. Гой, Д. Лесовик, В. Кусин, К. Сєзавський, М. Бортновський, В. Куртс, Б. Курковський, С. Овчарський, Б. Наконечний, Г. Семочко, Я. Баранський, І. Бурдик, В. Петрів, В. Гринишин, А. Ніколишин, І. Козак, В. Березовський, М. Куйбіда, П. Бідик, Р. Король, Л. Лові, І. Штеймайстер, Ю. Коминський, Куцур, Енджейовська, В. Анна, І. Н. М. Долішійський, Ковальчук, О. Целевич, Б. Кувів, Семенчук, Семків, М. Тимчук, Н.Н., Н.Н., Надя Романіцька, П. Іванків, О. Деник.

ОСЕРЕДОК УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ І ОСВІТИ

Є громадська установа, що веде позагрупову й позаконфесійну культурну працю для всіх українців в душі повної релігійної толеранції.

Осередок УКО існує п'ять років.

Осередок УКО збирає історичні документи й інші матеріали історичного значення, згромаджує українські культурні сили, щоб зберегти, підносити й розвивати українську культуру.

Для цієї мети Осередок УКО зорганізував і удержує:

1. Музей-Архів, в якому зібрані матеріали й переходяться документи, мемуари та інші різного роду архівні пам'ятки української еміграції;

2. Бібліотеку, що зосереджує в собі всі цінні видання з української культури і періоду від окремих осіб і установ;

3. Збирає матеріали культурно-історичної вартості між українськими поселеннями в Канаді, Америці та в Європі;

4. Розробляє культурно-історичні матеріали, розкриває їх культурно-історичну вартість перед українським і неукраїнським світом;

5. Видає праці з української культури, підручники для Рідних Шкіл і Курсів, мемуари з історії й сучасної української культури;

6. Веде Вищі Освітні Курси для підготовки кадрів культурних і освітніх робітників для українських громадських осередків;

7. В міру можливості дає допомогу найздібнішій молоді для освітлення й завершення освіти;

8. Допомогає українському студентству в його студіях з української культури;

9. Гуртує при своїх установах українських учених і культурних діячів;

10. Утримує власний дім, в якому скуплені всі культурні установи Осередку.

Осередок існує виключно на членські вкладки своїх членів і на добровільні жертви українського громадянства.

Зголошуйтеся у члени Осередку! Співпрацюйте з ним і тим спричиняється до його розвитку. Приєднуйте до нього нових членів. Дбайте за спільне добро — за українську культуру!

Продовжуйте й далі присилати до Осередку книжки, часописи, історичні документи, різні архівні й музейні пам'ятки з матеріальної культури, спомини про визвольну боротьбу українського народу та інші матеріали.

Головна Дирекція Осередку.
UKRAINIAN CULTURAL AND EDUCATIONAL CENTRE
Box 3093, Winnipeg, Manitoba.

М. Джегановський, Джуган, Шмачук, Добранський, Горолицький, Стак, Сень, І. Гринів, Чуба, Разом \$580.50. При вході на салю зібрано \$131.09. Разом \$711.57.

Ліга Амер. Укр. Поход.
В Шікаго.

НЮ БРІТЕН, КОНН. — Вр. св. Петра і Павла, від 254, повідомляє всіх своїх членів, що збори відбуваються в п'ятницю, 20 січня, в церковній галі, в годині 8. вечір. Просимо всіх членів прийти і вислухати звіту фінансового за 1949 рік; різном буде вибір делегатів на конвенцію УНС. Уряд на 1950 рік є: П. Роман, предс.; А. Установський, кас.; Т. Волюк, рек. секр.; В. Романішин, фін. секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від 252, відбуваються в неділю, 22 січня, в селі при укр. прав. Церкві, 2250 В. Кортез ул., в 12. годині популудня. Просимо всіх членів і позамісцевих членів прийти на збори. Довгуючі члени, коли не придуть і не вирішують свої вкладки, будуть сусупендовані. — За уряд: І. Мегас, предс.; Д. Корут, секр.

ПАЛІМЕРТОН, ПА. — Вр. св. О. Ніколая, від 369, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбуваються в неділю, 22 січня, в церкві, в годині 4:30 популудня. Просимо всіх довгуючих прийти і залатати свої вкладки, бо інакше будуть сусупендовані. Уряд на 1950 рік є: І. Климшин, предс.; С. Новацький, заст.; М. Маршу, кас.; І. Колтонюк, заст.; М. Куба, секр.; Г. Верезий, заст.; А. Деркач, І. Колтонюк і Поліва, кастрольори. — М. Куба, секр.

ЕМЕС, МАСС. — Тов. ім. Юрія Вашингтона, від 199, повідомляє всіх своїх членів, що річні збори відбуваються в неділю, 22 січня, в годині 2. популудня, в домі Г. Ковба, 398 Northampton Road. На цих зборах буде вибір уряду на 1950 рік і делегата на конвенцію. Просимо всіх членів явитись, бо не прийнявши член підлягає карі згідно статуту від \$1 до \$5. — За уряд: Н. Досюк, предс.; Г. Ковба, кас.; Г. Матурняк, секр.

КУРТИС БЕЙ, МД. — Сестр. Неп. Зач. Прес. Діви Марії, від 280, повідомляє всіх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбуваються в неділю по першій, в годині 2. популудня, в галі парадальній. Просимо всіх членів і привідити нових членів та аписувати свої діти до У. Н. Союзу. В минулу неділю на річних зборах затверджено той самий уряд на 1950 рік: А. Хімляк, предс.; М. Іванюк, секр.; Юлія Коллор, кас. За місячні збори відбуваються збори в неділю, 12. лютого. Просимо всіх членів прийти бо буде вибір делегатів і інші справи до полагодження. — М. Іванюк, секр.

CHICAGO, ILL. — Yearly meeting of Birth of Holy Virgin Society, Br. 259, will be held Sunday, Jan. 22, at 1903 W. 51st St., at 2:00 P. M. Election of officers will be held. Your presence is requested.—P. Trusiak, Treas.

БЕТІГЕМ, ПА. — Річні збори Вр. св. Димитрія, від 288, відбуваються в неділю, 22 січня, в годині 2. попул., в галі парадальній, 235 Карбон ул. Уряд просить членів явитись, бо буде вибір уряду і делегата на конвенцію УНС. — За уряд: М. Врус, предс.; Д. Мухастий, кас.; А. Данилюк, секр.

АСТОРІЯ, Л. АН. — Місячні збори Вр. св. О. Ніколая, від 5, відбуваються в суботу, 21 січня, в годині 7:30 вечір, в галі У. Д. Г. Клобу, 31-14 — 30 Енн. Просимо всіх своїх членів і членів прийти на збори, бо є дуже важні справи до полагодження. Буде вибір уряду і комісії за минулий рік. Уряд на 1950 рік вибраний: М. Галак, предс.; М. Ливинський, заст.; Г. Василь, кас.; С. Антонішин, заст.; П. Варнич, секр.; Я. Галатин, заст.; І. Сидор, Е. Кришень і М. Заревний, контр. комісії; Н. Табака, Г. Сененко, Марія Якимська і Анастасія Періг, контр. хвор.; Е. Кришень, капітан; А. Палам і І. Марко, хоружі; І. Сидор, організатор. На цих зборах буде вибір делегата на конвенцію УНС. Збори будуть відбуватися в третю суботу по першій. — За уряд: М. Галак, предс.; Г. Василь, кас.; П. Варнич, секр.

ЗВУКИ УКРАЇНИ
MELODIES of UKRAINE
100 українських пісень під нотами на один голос і з повним текстом.
Залуча і видав
ДМИТРО АНДРЕЙКО.
Ціна 75 центів
Замовлення враз з належністю слати до:
СВОБОДА
P. O. BOX 346
JERSEY CITY 3, N. J.
3 Канади треба платити тільки американською валютою

НОНГСТАВН, О. — Вр. св. Арх. Микола, від 140, повідомляє всіх своїх членів, що річні збори відбуваються для вибору нового уряду на 1950 рік в неділю, 22 січня, в церковній галі, в годині 8. вечір. Просимо всіх членів прийти на збори. — За уряд: С. Роган, предс.; І. Кравець, секр.-кас.

СЛІКВІЛ, ПА. — Річні збори Вр. св. Івана Хрестителя, від 126, відбуваються в неділю, 22 січня, в годині 2. популудня, в галі церковній. На порядку денним буде вибір контролю і урядників з ділового діловодства, вибір уряду на 1950 рік і інші важні справи. Тому просимо всіх місцевих і позамісцевих членів і членів прийти на означений час. — За уряд: І. Павличко, предс.; Г. Дидія, секр.-кас.

ДЖАНСТАВН, ПА. — Відділ 300 повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річні збори відбуваються 22 січня, в годині 1. популудня, в У. Н. Домі, 630 Мейллі Еве. Обов'язком кожного члена і членки є прийти хоч раз на рік на річні збори. Буде вибір уряду і контр.

ПОДЯКА

Отримав складою найсердечнішу подяку Вд. Панству АНА-СТАЗІН і ПОСІФОВІ БІЛОВУ-САМ та їх синові СЛАВКОВИ, 23201 Hoover R., Van Dyke, Michigan, за те, що допомогли мені приїхати до ЗДА і пригортали мене впродовж 2-ох місяців у своїй високо го-стинному домі. Щире спасибі!

Вдячний
Д-р Льюк АНДРУСЯК.

УКРАЇНСЬКІ СТИНІ
КАЛЕНДАРІ
НА
1950
РІК

● У гарних кольорах
● Календаріом друковане українською мовою
● Свята означені чітким червоним друком
Ціна 30 ц. один
На С. О. Д. не виславляти.
Належність треба посилати разом із замовленням.

ОСІНЬ НА ФАРМІ
Фарма
Хата, навколо цвяти
Дівчинка з псом
Гарний вид фарми. Діти, кури сині, пс
Діти їзять на санках у знову пору
Наталка Полтавка
Тайна вечера
Матір Божа Неустаючої Помочі.
Святе семейство
Фарма. Діти годують кач-ки

Зимовий вид
Христос добрий пастір
Серце Ісуса Христа
Серце Пресвятої Діви Марії
Свята Родина
Гарний вид фарми
Діти в ліжку, ангел о-хорона
Різдво Христове
Св. Николай роздає д-ручки дітям
Гетьман Мазепа
Our Lady Fatima
Дівчинка з каченятами
Веселе щасливе дитяче життя
Під тихий вечір у лісі
Важкий Гість
Замовлення слати на адресу:
"СВОБОДА"
P. O. BOX 346
JERSEY CITY 3, N. J.

ПОШУКУВАННЯ
АННА ПЕТРИШІН шукає **ОЛЕКСУ "СІХА" ПЕТРИШІН-НА.** Хто знає про нього зволить повідомити на адресу:
53 State Street,
Fairport, N. Y.

Пошукую **ІВАНА БЕДНАРЧУКА**, із села Городисько, повіт Добро-міль. Шукає:
ІВАН ДРЕВНЯК,
с/о D. Gerych,
706 McIntyre Bldg., Winnipeg, Man., Canada.

ПОШУКУЮ
НОВАК МИХАЙЛА і **НОВАК ІВАН**
із Нової Жучки, Вуковина.
Прошу голоситись до:
IVAN BASISTE
656 Solano Ave., Los Angeles 12, Calif.

АННА СІКОРА пошукує стрий **МАКСИМА СІКОРУ**, або його рідню, які виїхали ще перед першою війною до ЗДА. Пан Сікора родився в Моршині, повіт Долина, Галичина. Хто знає про нього, або він самий прошу писати:
АННА СІКОРА,
54½ Richmond St., Newark 3, N. J.

Потрібно старшої української ЖІНКИ до загальної домашньої праці. Мусить бути відповідальною і охочою до праці. Харч і місця платити, добрий дім. Писати або голоситись до:
Mrs. MARTIN PASTUSYK
2448 W. 9th St., Chester, Pa.

ІВАН БУДЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
зарядку погребам по \$150
ціні так низькій як
ОБСЛУГА НАКРАЩА.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer.
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

Comfortable air conditioned
Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
801 SPRINGFIELD AVENUE,
NEWARK, N. J.
and IRVINGTON, N. J.
Essex 5-5555

OUR SERVICES ARE AVAILABLE ANYWHERE IN NEW JERSEY

ПЕТРО ЯРЕНА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Занимається похороном
в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET
NEW YORK CITY
Tel. ORchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE
(cor. E. 155 St.)
Brooklyn, N. Y.
Tel. MEtrose 5-5577

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ДІТРОЙТ, МІШ.

Загальні Збори Філії У. К. Комітету.

Дня 3 грудня 1949 у залі Народного Дому в Дітройті відбулись Звичайні Загальні Збори Філії Укр. Конгресового Комітету в Дітройті, в яких взяло участь около 40 осіб, а в тому числі кількох ново-прибулих емігрантів з Європи. Зборами проводив п. Дідик, а секретарював п. Дубрівний. Звіт із діяльності управи зложив: голова п. Шустакевич, рекордовий секретар п. Сотник, фінансовий секретар п. Гузіль і касієр п. інж. Дячун.

Зі звіту голови збори довідалися, що філія Укр. Конг. Комітету в Дітройті повністю вивязалась зі своїх обов'язків, держачи руку на живчику українського громадського життя цього міста. Зокрема влаштовано бігом ділового року 5 поважних імпрез, в тому 2 національних свята і 3 віча. Товариство удержувало живий контакт зі своїми членами та голова закінчив свій звіт все атуальним апелем про пошанування власного авторитету, без якого громадське життя не може піднятися.

Зі звіту рекордового секретаря п. Сотника Збори довідалися, що українці Дітройту і Гемтрему вислали на потреби Централі Укр. Конг. Комітету протягом останніх двох років около \$6,000. Описав секретар зложив звіт із Конгресу Американських українців який недавно відбувся у Вашингтоні.

Пп. Гузіль і Дячун представили фінансовий стан Т-ва. Касові книги замкнено приходами в сумі \$1,159.16 і розходами, а по стороні розходів в сумі \$1,045.34.

По звітах управи зложив звіт п. Винничук в імені Контроль-

ної Комісії, одобривши вповні діяльність Т-ва, а теж поставивши на ухвалення абсолютної уступаючий управі, що загальні збори одностайно ухвалили.

По звітах приступлено до вибору нової Управи, яку вибрано одностайно в такому складі: голова: Ф. Гузіль; місто-голови: Чиріба і М. Дужий; секретар: Юлія Шустакевич; фінансовий референт: М. Дужий; Контрольна Комісія: Винничук, Дячун, Ясінська. До Ради Товариства вибрано: Шустакевича, Дідика, Сотника, Форіся, Тимочка і Левкута. Під кінець загальних зборів п. Юлія Ревай вказав на потребу оживлення діяльності Т-ва, як і його значення для цілої нашої спільноти в Америці. Знов п. М. Дужий підкреслив у своєму слові, що ми старію і новою еміграцією мусить панувати повне зрозуміння, толеранція і гармонійна співпраця, так, як це було на зборах цього товариства.

По обговоренні ще кількох справ, зв'язаних з діяльністю Т-ва, предсідник замкнув збори.

М. Д.

ШІКАГО, ІЛЛ.

На переселенчій фонд.

По жертви, зложені з нагоди Листопадового свята, зібрані Лігою Американців українського походження, в дні 6 листопада ц. р.:

\$100: Михайло Петрів; Жіночтво Т-ва Самопоміч \$22.50; по \$10: Василь Музика, Теодор Гришук, Богдан Пелехович, Ем. Тарнавська; по \$5: Микола Гудз, Юлія Кінь, П. Мурин, Іван Пішишин, Степан Куропас, Іван Кравс, Василь Івашук, Йосафат Литвин, Степан Дзімос, Г. Соломон, Запукхак Микола, Софія Ковча,

ЧЕТВЕРТИЙ КОНГРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

(Продовження зі стор. 2-го)

члени: Іван Іванчук (Дітройт), Мирон Леськів (Ньюарк), Пантелеймон Ковалів і Микола Гаврилюк (Нью Йорк). Три місяця в Раді зарезервовано для нових організацій членів УКУ.

Над запропонованою листом кандидатів розгортається широка дискусія. Ставиться ряд нових кандидатів, пропонується зміни в поданій листі та мотивується їх. В спірних кандидатурах переводиться голосування і остаточно Комітет вибирається в запропонованому складі.

На пропозицію ред. Б. Катамай Конгрес висловлює подяку тим, що досі працювали в Комітеті для добра української справи та які тепер до Комітету не входять, зокрема дотеперішньому його голові, Степанові Шумейкові.

Нововибраний голова Комітету, проф. Лев Добрянський, дякує за вибір та запевняє, що всіма своїми силами здійснюватиме ідеї, видвинені в його програмовій доповіді.
(Дальше буде).

Тоді, як Тарзан і Ніта при-
глядалися чудесній переміні,
викликалий ліком Філа...

...велетенська гиена-звірюка
зближалася до прогалини.

Миттю малпочоловий заню-
хав звіра і скочив на рівні
ноги.

Без жадної остероги хижак
вискочив з корчі і кинувся не
на Тарзана, а на несвідомого
печерного чоловіка.

ТАРЗАН, ч. 2260. Загроза з Джунглі.